

[Stærmosé.]

dansk Side faa Medindflydelse paa disse Flygtninges fremtidige Anbringelse. Vi tror paa, at denne Slutning er den rigtige, og ogsaa paa det gavnlige i, at det bliver sagt ganske klart i Dag.

Lad mig slutte med at sige, at fra socialdemokratisk og kommunistisk Side har man ved flere Lejligheder talt om Modsetningen imellem den socialdemokratiske og den kommunistiske Fløj paa den ene Side og en saakaldt borgerlig Fløj paa den anden. Efter vor Mening er dette Synspunkt virkelighedsfjernt, og et saadant Synspunkt naar man i Dag kun til ud fra en meget reaktionær Betragtning. Vi har i vort danske Folk, saadan som det er udviklet gennem det sidste halvandet Hundrede Aar, med en stor skabende Indsats fra alle Stænders Side og med dets kun to Millioner voksne Borgere, godt og vel, meget rige Muligheder for at skabe lykkelige ydre Forhold for alle Borgere. Det vigtigste Problem, der ligger for, er at faa Retten til Arbejde gjort til en Borgerret ved Siden af de Rettigheder, som i Individualismens Tidsalder blev saa smukt formet i vor Grundlov. Det vigtigste Problem er at skabe Indhold i denne Ret til Arbejde for alle, og det er ganske klart for os, at naar denne Ret er sikret, og sikret reelt, saa er Lønmodtageren Borger i Danmark. Vi maa søge imod saadanne Tilstande, at dette at være Borger i Danmark ikke af nogen kan opfattes som et Privilegium for bestemte Klasser.

Vi naar imidlertid kun dette ved et meget gennemgribende Reformarbejde, ved Fremsyn og ved djærve Løsninger. Vi trænger til i vort danske Folk at faa gennemført et saadant Reformarbejde, og vi ser saadan paa det, at der nu og i den nærmest kommende Fremtid virkelig er gode Muligheder for at skabe noget i vort Land, der i Betydning kan sammenlignes med de lykkeligste Reformers, vi kender i vor nyere Historie, nemlig de store Landboreformer. Vi kan naa noget, der i Betydning kan maale sig med disse Reformers, hvis vi samler Kræfterne om det, og vi kan naa dette til Gavn ikke alene for vort eget Folk, men ogsaa for andre Folk. Det er, som alt er gaaet, slet ikke ved Siden af nogen Virkelighed at se saadan paa det, at vi ogsaa i vort danske Folk er inde under en Forpligtelse til at give Verden et til-

trængt Eksempel paa, hvordan værdige Kaar kan skabes paa Frihedens og Fællesskabets Grund.

Norlev: Jeg skal bestræbe mig for at begrænse mig saa meget som muligt, men vil gerne i Lighed med de andre ærede Ordførere have Lov til at fremføre et Par principielle politiske Betragtninger.

Siden vi fik Forholdstal som Valgmaade indført her i Danmark, er der opstaaet en Del Smaapartier. Nogle af dem blev kvalt i Fødselen, ingen af dem undtagen Retsforbundet fik noget langt Liv. Retsforbundet opstillede første Gang i 1924 og fik valgt Repræsentanter til Tinget første Gang i 1926. Vi har i den Tid, der er gaaet, haft ret skiftende Kaar, haft indre Brydninger, og dertil kommer, at vi har ingen Dagspresse og er i det hele taget kun smaat repræsenteret, hvad Presse angaar. Vi har ingen Klasseinteresser til at bære os frem, vi har ikke kunnet føre vor Valgkamp paa lige Fod med de større Partier og bliver i Regelen ikke synderligt refereret i Partipressen. Vi har heller ingen store Penge midler, vi har kun eet at bygge paa: den Retsidé, at de Retsprincipper, der hævdes og gælder i de private Forhold: Enhver sit — og: Lige Ret for alle —, ogsaa skal hævdes og gøres gældende i Politik og lægges til Grund for Samfundsøkonomien, og vor Fremgang ved dette Valg viser, at der er en voksende Kreds af Vælgere, for hvem materiel Fordel og Klassehensyn ikke er det afgørende, men som ønsker, at dansk Politik skal føres ud fra det Grundsyn, at det først og fremmest gælder om at hævde og sikre de Retsprincipper, som Retsforbundet gaar ind for, og disse Vælgere er overbevist om, at dette er ikke et filosofisk Liebhaveri, men er praktisk Politik; thi politiske Resultater er kun holdbare og heldbringende, naar de bygger paa Rettens Grund.

Resultatet af Valget berettiger os, mener jeg, til at sige, at der sikkert maa regnes med Danmarks Retsforbund i dansk Politik i Fremtiden. Ydermere tror vi, at Udviklingen af sig selv vil tvinge Vælgere til at tage vore Synspunkter op til Overvejelse. Af to Grunde: For det første har hele den sociale Udvikling i indeværende Aarhundrede været en Udvikling, der ikke er holdbar i Længden, og det har været en Ud-